

ירעה עגֵל, דָא מְשִיחַ בֶן
יֹסֵף, דָא תָמֵר בַּיה (דברים לג)
בָכָור שׂוֹרוֹ הַדָּר לו. וְשָׁם
יַרְבֵּץ, דָא מְשִיחַ בֶן דָוד. חֲדָר
אַעֲבָר רֹומי רַבְתִי. וְחֲדָר
אַעֲבָר רֹומי זַעֲירָתָא.
דִמְיבָאל וְגַבְרִיאָל
לְקַבְלִיְהוּ אַיְנוֹן.

וּבְגַין דָא ח', דָא יְהוּ חֻטָא
זַעֲירָתָא, תָבָר לְהָ,
וַיַּעֲול ה' בָאַתְרָהָא.
דְבָקָדְמִיתָא קָנָה וְסֻפָּה קָמְלוֹן.
קָנָה שְׁלַטְנוֹתָא דְרֹומי, וְסֻפָּה
לְכָל מְלָכִין, דְעַתִיד קָוְדְשָׁא
בָרִיךְ הוּא לְתָבָר לְיהָ. גַעַר
חַיָת קָנָה, גַעַר חַיָה בִישָא,
ח' מִן חַמֵץ, וְאַתְבָר רְגֵלִיה
מִן מַחְמַץ, דָא תָמֵר רְגֵלִיה
(משלוי ח') רְגֵלִיה יוֹרְדוֹת מָוֹת.
וְעוֹד גַעַר חַיָת קָנָה, יַתָבָר
רְגֵל קוֹפֵן מִן קָנָה, וְיִשְׁתָאָר
הָנָה. מִיד הָנָה יי אֱלֹהִים
בְחֹזֶק יָבָא, (ישועה מא) רַאשׁוֹן
לְצִיוֹן הָנָה הָנָם וּלְיִרְוִשָלָם
מִבְשָׁר אַתָּה. הָנָה: ס' בָתָר
אָלָף וּמָאתָן.

אִינְנוּ אַתָּהוּן. אֶלָא דְתָבָר ח'
דְהָאֵי חַיָת, דָא קָרִי חַמֵץ.
וְעַל דָא אָקָרִי חַיָת קָנָה,
דְנוֹחַ לְאַתְבָרָא בְקָנָה דָא.
בָמָה אַתְבָר. בְחוֹטָא זַעֲירָתָא
כְנִימָא, תָבָר ח' וְאַתְעַבָר
מַאיְתָנָה, וְהָוֹה מַצָּה. וְעַל
דָא בְתִיב, גַעַר חַיָת קָנָה,
גַעַר בָה קָוְדְשָׁא בָרִיךְ הוּא,
וְאַתְבָר ח' חַמֵץ, וְאַתְעַבָר
ה'. (ס"א וְאַתְעַבָר ח' חַמֵץ וְאַתְאָבִיד)

וּזְמִינֵן קָוְדְשָׁא בָרִיךְ הוּא.
לְתָבָרָא לִיה לְהָהָוָה
קָנָה, כְגֻוֹגָנָא דָא, יַתָבָר
רְגֵלִיה דָק' מַקָנָה, וְיִשְׁתָאָר
הַפָּה. (ישועה מ) הַפָּה יי אֱלֹהִים
בְחֹזֶק יָבָא וּזְרוֹעֹז מַוְשָׁלָה לוֹ
הַפָּה שְׁכָרֹז אַתָּה וּפְעוֹלָתָו. דָא
פְעַל דְהָהִיא ק' (ס"א פְעוֹלָה דְהָהָוָה
חַמֵץ) דִיְתָבָר לְהָ, וְאֵיהִי
פְעוֹלָה לְפָנָיו, אֵיהִי יַעֲבָר

רגליה, ויהא הגה (ישעה מא) **ראשון לציון הגה הגם וגוי.** **ו אמר** (שםות מט) **בוצינה קדישא**, (בראשית מ"ז) **כל הנפש לבית יעקב**, **ששים ושש.** **ששים,** **לאתערותא דמשיח ראשן.** **ושש,** **לאתערותא דמשיח שני.** **אשתארו ו' שנים לע"ב,** **לקאים בהו,** **(ויקרא כה) ששה שנים תזרע שדה ושש שנים תומור ברמך ואספת** **את פבואה,** **דאתמר** (ירמיה ב) **קדש ישראל לי' ראשית** **تبואה.**

אם כן, מה בתיב לעיל (ירמיה לא) רנו ליעקב שמחה. אלא ארבע גאולות עתידין למשהו, לקבל ארבע בוסות דפסח. בגין היישראל מפוזרין באربع בנות עלמא, ואינון יהונתן רוחקין מאומין, אקדמיו לרנו. ותגינין, לשתיין. ותלית אין, לשתיין ושית. ורביעאין לע"ב.

ופורקנין אלין, יהונתן באربع חיון, בשם יודע דרכיב עלייהו. **הדא** הוא דכתיב, (חבקוק י) כי תרabb על סוסך מרכבותיך ישועה. **דלקבليו,** יתעורר לחתא ארבע דגליין, ותריסר שבטיין. **ברוא** יודע מלך, יודע מלך, (שםות ט) יודע ימלוך לעולם ועד. **תריסר אתוון אינון,** לקבל תריסר שבטיין, ויב אנפין דתלת אבהן, **דאתמר עלייהו האבות** **הן** **הן** **המראבה.** **ואינון עשר שבטיין,** אלף שניין. **תרין שבטיין,** מאתן שניין. **ומאי'ב אתוון,** **תליין ע"ב שמהן,** **דאינון ע"ב שניין,** בתר אלף ומאתן.

ואינון כ"ד, לכל היה מתלה חיון. כ"ד רוא דיליה, (ישעה) וקרא זה אל זה ואמר. **ואינון תלה בתות,** מן כ"ד צורות. **בת אחת** **אומרת קדוש,** **ובת תגינה אומרת קדוש,** **ובת תליתה** **אומרת קדוש.** **מיד** **אתער שמאלא בם'ב אתוון,** **העבدين** **בעמליך.**

(דברים כב) בַּי יִקְרָא כֵּן צְפֹור לְפָנֶיךָ בַּדָּرֶךְ מְאֵרִי מִקְרָא. בְּכָל עַז,
מְאֵרִי מִשְׁנָה. דְּאַיְנוּ בְּאֲפַרוֹחִים, דְּמִקְנָגִין בְּעַנְפִּי אַיְלָנָא.
אַיְתָה דְּאַמְרָה, בְּכָל עַז, אַלְיָן יִשְׂרָאֵל. (דף רנ"ב ע"ב) דְּאַתְמָר בָּהוּ, (ישעה
סח) בַּי בִּימֵי הָעַז יְמֵי עַמִּי. אוֹ עַל הָאָרֶץ, אַלְיָן מְאֵרִי תּוֹרָה (דף
משנה), דְּאַתְמָר בָּהוּ, עַל הָאָרֶץ תִּשְׁזַן וְתִי צָעֵר תְּחִיה וּבְתוֹרָה
אַתָּה עָמֵל. אֲפַרוֹחִים: אַלְיָן פְּרַחִי בְּהִינָּה. אוֹ בִּיצִים: אַלְיָן דָּזָן לוֹז
קוֹדֵשׁ אָבָרִיךְ הוּא מִקְרָגִי רָאִם וְעַד בִּיצִי בְּגִים. וְהַאָם רַוְבָּצָת
עַל הָאֲפַרוֹחִים, בְּזַמְנָא דָהוּ קָרְבָּגִין קָרְבָּגִין. מָה בְּתִיב לֹא תַּקְהַ
הָאָם עַל הַבָּנִים.

חַרְבָּבִי מִקְדָּשָׁא, וּבְטַלוּ קָרְבָּגִין, מָה בְּתִיב, שָׁלַח תְּשִׁלָּח אֶת
הָאָם. וְנַלְוּ הַבָּנִים, וְהִיְינוּ וְאֵת הַבָּנִים תַּקְהַ לָהּ, מִסְטָרָא
הָאָתָה וּ, דְּאַיְהוּ עֹזֶל אָרוֹד דְּאַתְמָר בִּיה (דברים כט) לְמַעַן יִיטְבָּ
לְךָ וְהָאַרְכָּתָ יִמְמִים, לְעוֹזֶל שְׁבָלוּ אָרוֹזָה.

וּבְאַתָּה דְּקָרְבָּגִין, תַּקְיִנוּ צְלָוָתִין, וּמַצְפָּצִיףִין בְּקָלִין דְּשִׁירִין. בְּקוֹל
דְּקָרְיָאת שְׁמַע, לְגַבְיוּ עַמּוֹדָא דְּאַמְצָעִיתָא דְּאַיְהוּ לְעַילָּא.
דָּהָא אִמְאָה וּבְרָתָא בְּגִלוֹתָא, וּמִיד דְּנַחִית, קָשְׁרִין לָהּ בְּבָרָתָא,
דְּאַיְהִי יָד בָּהָה, לְמַהְיוּ קָשִׁיר וּ עַם הֵי, בְּשִׁית סְפִירָאן. מִיד
מְלַחְשִׁין לְגַבְיוּ חַכְמָה, בְּרוֹךְ שֵׁם בְּבּוֹד מְלֻכָּתוֹ לְעוֹזֶל וְעַד.

אָחֶ"ד בְּבּוֹ"ד, גִּימְטְרִיא מַ"ה מִן חַכְמָה. דְּנַחִית לִיה לְגַבְיוּ אַמְּהָה,
וּמִיד דְּנַחִית, קָשְׁרִין לִיה עַמָּא בְּקָשְׁרָא דְּתַפִּילִין דְּרִישָׁא.
וּבְגִיןָה דָא בְּאַרְבָּע פְּרָשִׁין דְּתַפִּילִין, קְדוּשׁ לֵי, חַכְמָה. וְהַיְהָ בַּיִ
יְבִיאָה, בִּינָה. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל תְּפָאָרָת, בְּלִיל וּ סְפִירָן, בְּשִׁית
תִּבְינָה. וְהַיְהָ אָם שְׁמוּעָ, מְלֻכּוֹת, יָד בָּהָה. צְלָוָתָא בְּתַר כ' עַל
רִישָׁיה, אֵין קָדוֹשׁ בְּיִדְוֹד, דְּסַנְדָלְפּוֹן קוֹשֵׁר בָּל צְלָוָתִין, וּעַבְדִּיד לוֹזָן
בְּתַר.

בְּהַהְוָא וְמֵנָא צָרִיךְ לְסִדְרָא מִנוֹרָא (ס"א פֶתַורָא) לְסֻעִידָתָא דְמַלְכָא, וּמְשֻׁבְנָא וּמְנַרְתָּא וְאַרְזָנָא וּמְדַבְּחָא, וְכֹל מִינִי שְׁמוֹשָׁא דְבִּיתָא דְמַלְכָא. וְלֹא o בַּתְּר פֶתַורָא אַזְוִילִין הַלֹּא o עֲזָבָדָא דְקִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דַלָא אַזְוִילִין אֶלָא בַּתְּר פֶתַורָא דְאַיְהוּ עֲזָבָדִי יְדוּ דְקִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְאַיְהוּ שְׁבִינְתִּיה. מְשֻׁבָן דִילִיה, פֶתַורָא דִילִיה, מְנַרְתָּא דִילִיה, אַרְזָנָא דִילִיה, מְדַבְּחָא דִילִיה, אַיְהוּ בְּלִילָא מִכֹּל מְאַנִי שְׁמוֹשָׁא לְמַלְכָא עַלָּאתָה.

אַיְהוּ אַיְנוֹן דְמַתְקָנִי חָמָר וּנְהָמָא דְמַלְכָא עַלָּאתָה, דְאַתְמָר בְּהָוָא אֶת קְרָבָנִי לְחַמִי לְאַשִׁי, דְלִילָתָ לְקְרָבָא לִיה לְגַבְיוָה אֶלָא אַלְיָן דְאַתְקָרִיאוּ אַשִׁי יְיָ. וּבְגִין דָא אֶת קְרָבָנִי לְחַמִי לְאַשִׁי. דְעַלְיָה אַתְמָר, (משלי ט) לְבּו לְחַמּו בְּלְחַמִי. וְאַתְקָרִיא לְחַמּו הַפְּנִים, דְאַיְנוֹן יְיָב אַגְפִין, (במדבר ו) יְבָרֶךְ יְהֹוָה, יְאַר יְהֹוָה, יְשָׁא יְהֹוָה, תְּרִיסֶר אַגְפִין דְתִלְתָה חִיּוֹן.

מַאי לְחַמּו דְאַלְיָן פְנִים. דָא נְהָמָא דְאַדְמָם, דְאַיְהוּ יוֹד הַ"א וְאוֹז הַ"א. וְאֵית לִיה נְהָמָא בְאַרְבָע אַגְפִין, דְאַיְנוֹן אַרְבָע אַתְוּן יוֹדָה. הָאֵי נְהָמָא דְפֶתַורָא דְמַלְכָא, אַיְהוּ סָלַת נְקִידָה.

בְּבִשְׁן דִילִיה, דְאֹופָה בֵיה נְהָמָא, שְׁבִינְתָא. תִּפְנַז אַתְבָשֶל וְאַשְׁתָלִים. וּבְגִין דָא, אֵין בּוֹצְעֵין אֶלָא מְאַתָר דְגַמָּר בְשִׁוְלָא. בְּגַנוּנָא דְשַׁלִימָו דְפָרִי, אַיְהוּ גַמָר בִּישׁוֹלוֹ. וְהָאֵי אַיְהוּ אַדְנִי, גַמָר וִשְׁלִימָו דִירָוד, דְאַיְהוּ לְחַמּו הַפְּנִים. אַדְנִי, בְּבִשְׁן דִילִיה. דְאַיְהוּ בְּבוֹשָׁה תְחֹות בְּעַלְהָ. וּבְגִינה אַתְמָר, (שמות יט) וְהָר סִינִי עָשָׂן בְּלו מְפִנִי אֲשֶר יָרַד עַלְיוֹ יְיָ בְּאַש וּוּעַל עָשָׂנו בְּעַשְׂן הַכְּבָשָׁן. וְלֹא בְּכְבָשָׁן דְאַש דְהָדִוּת, אֶלָא בְּכְבָשָׁן, דְבִיה בְּכְבָשָׁן רְחַמִי לְעִמִיה, בְד מְצָלִין וּבְעַונְבָעָתִין, בְּן יְכָבְשִׁי רְחַמִיךְ אַתְבָשֶׁך. וּבֵיה בְּבִשִּׁי דְרַחְמָנָא לְפָתָה לְךָ.

ובנה מְאָדֹרִיַּתָּא, אֵיתָ סֶלֶת דִּיהְבָּ לִיהְ מְלָכָא, לְאַינְנוּ דְּאַתְמָר
עַלְיָהוּ, בֶּלֶן יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מְלָכִים. מִיכְלָא דְּצַדִּיקִיא.
וְאֵיתָ גְּהַמָּא דְּאַדְרִיַּתָּא, דְּאֵיהְ פְּסָלָת, לְאַינְנוּ עֲבָדִין וְשִׁפְחוֹת,
דְּבַי מְלָכָא. וְבָנֵין דָא בְּמַטְרוֹנִיתָא אַתְמָר (משל' לא) וְתָקַם בְּעוֹד
לִילָה וְתָתַן טְרַפָּ לְבִתָּה וְחַק לְגַנְעָרָתִיהְ, דְּאַינְנוּ מְאֵרִי מַתְנִיתָין.
וְבָנֵין דָא אַתְמָר בְּמִיכְלָא דְּמְלָכָא, וְעַשְׁרִית הַאִיפָה סְולָת וְרָאי,
וְדָא יוֹדֵן מְן אַדְנֵי, אֵיהִי עַשְׁרִית. וְדָא סֶלֶת דְּהִיכְלָא דְּמְלָכָא

אַשְׁבָּחָת (ד"א דְמִיכְלָא דְמְלָכָא אַשְׁתְּבָחָת).

קוֹם בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, אַנְתָּה וְרַבִּי אַלְעֹזֶר בְּרָה, וְרַבִּי אָבָא, וְרַבִּי
יְהֹוָדָה, וְרַבִּי יוֹסֵי, וְרַבִּי חִיאָ, וְרַבִּי יְזָדָא, לְתָקַנָּא דְזָרוֹגָא
לְמְלָכָא, וְלִקְרָבָא בֶּלֶן אַבְרָהָן, דְאַינְנוּ יִשְׂרָאֵל, קְרַבְנֵין לְקוֹדֶשָׁא
בְּרִיךְ הוּא הַהוּא דְאַתְקָרִי נְשָׁמָה, לְגַבֵּי אַבָּרִים שְׁבִינְתָּא
קְדִישָׁתָא, אַשׁ שֶׁל גְּבוּהָ. דְאַחֲדִיב בְּעָצִים, דְאַתְקָרִיאוּ עַצְיִ הַעוֹלָה,
דְאַינְנוּ עַז חַחִים וְעַז הַבָּעֵת טֹב וְרָע. עַצְיִ הַקָּדֵשׁ אַתְקָרִיאוּ,
אַינְנוּ מְאֵרִי תּוֹרָה, דְאַתְאָחִידָת בְּהֻזּוֹן אַדְרִיַּתָּא, דְאַתְמָר בָּה (ירמיה
כט) הַלָּא כָּה דְבָרִי בְּאָשָׁ נָאָם יְיָ.

וְאַתְמָר בָּה, עַזְלָה לִיְיָ, קְרַבָּנו לִיְיָ, אַשָּׁה לִיְיָ, וְאַתְמָר אַת קְרַבְנֵי
לְחַמִּי לְאָשִׁי. וְהָא בְּתִיבָה דְלִילָת לִקְרָבָא קְרַבָּנו אַלְאָ לִיְיָ,
מַאי נִיהְוָה, אַת קְרַבָּנִי לְחַמִּי לְאָשִׁי. אַלְא אַרְחָא, דְמָאָן דְקָרִיב
דְזָרוֹגָא, לְמִקְרָב לִיהְ לְמְלָכָא, וְלִבְתָר אֵיהְ פְּלִיגָה לִיהְ, לְמָאָן
דְבָעִי. אָוֹפָה כְּבִי יִשְׂרָאֵל, מִקְרִיבֵין אַדְרִיַּתָּא לְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
(דף רנ"ג ע"א) דְאֵיהְ לְחָמוֹן, וְאֵיהְ יִינּוּ, וְאֵיהְ בְּשָׂר דִּילִיהְ, וְאַתְמָר
בָּה, (בראשית ב) עַצְמָה מְעַצְמָה וּבְשָׂר מְבָשָׂר. בְּשָׂר קָדֵשׁ, דְאַזְקָמוֹה
עַלְהָ מְאֵרִי מַתִּיבָתָן, בְּבְשָׂר הַיּוֹרֵד מִן הַשָּׁמִים עַסְקִינָן.

קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא מַאי עַבְדִּי מִהְהוּא דְזָרוֹגָא. לְמְלָכָא דְאַכְלָל עַל

פתורא. דקרבין על פתריה מצל מין ומיין, סלה, ובינוני, ופסולת. ואיהו פליג מפתוריה, לצל מארי סעודתא, לכל חרד בדקא יאות, על ידי ממון דיליה. ומההוא נהמא, דאייהו סלה, דמלכא אביל, אייה מני למשיב לאינון דרחימין גביה. הרא הוא דכתיב, את קרבני לחייב לאשי ריח נחוח. דהינו (דברים יח) אשוי יי' ונחלתו יאלין (וזא הוא דאתמר ביה (משל ט) לכט לחייב בלחייב ושותו בין מסכתי) האי אייה מפטרא דאלנא דחי. אבל מפטרא דעיז הדעת טוב ורע, מני למשיב ביןוני, למלאים. ופסולת לשידין ומוקין, דאיןון ממשמשין לסוכוין ולפרשין דמלכא.

ואוף כי דפרשין דמלכא, הו מארי משנה, איןון במלאים. ממשמשין לו שדים יהודאי, איןון רשים באות שדי, (ס"א באות י) ואית שעין ומוקין מפטרא דמסאבו, דאתקראי שדים עובדי כוכבים ומזלות. (קהלת ז) וזה לעומת זה עשה האלים. ובגין דא אמרו מארי מתניתין, איןון נ' בגין מגיהו, חד מין דלהון במלאי השרת. ומיון תנינא, בני אדם. ומיון תליתאי, בעין. ואית בהון חכמים באורייתא ד בכתב ודבעל פה. אתקראי יוסף שידא, על שם דאולדיר ליה שד. ולאו למגנא אמרו מארי מתניתין, אם הרבה דומא למלאך יי' צבאות תורה יבקשו מפיהו. ואשמדאי מלכא, הוא וכל משפחתיה, הא אוקימנא איןון שעין יהודאי, דאתכפין באורייתא, ובשםהן דאוריתא.

ובני אהרן, בגין הערכיו קרבנהון, בגין דא אתענש, דכלחו קרבניין אף על גב דאתקראי בו לנבי מלכא, אייהו פליג לון לכל חרד בדקא חוי. ונטול לחולקה מה דאתחוי ליה. (ע"ב רעה מאהימנא).

ובחבורא קדמאתה (במדבר כ"ח) וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה וגו'. אמר רבי אבא, يوم הבכורים, מאן יום. דא נחר היוצא מעדן, דאייהו יומא מאינון בכורין עלאין. ודא איהו דאוריתא תליא ביה, ואיהו אפיק כל רזין דאוריתא. ובגין דאייהו אילננא דתני, פרי אילנין אצטראיכו לאיתתא.

רעה מהימנא

(במדבר כ"ח) וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה חדש וגו'. רבי אבא אמר, يوم הבכורים אינון בפורים עלאין דאוריתא. הדא הוא דכתיב, (שמות כג) ראשית בפורי אדמתך תביא וגו'. אמר רעיה מהימנא, גוונא דבכורים לא מהונ, אוף הבי אתקריאו פירות בפורים, דפירות דאיילנין, (הושע ט) בכורה בתאננה, הבי ישראל קדמונים ובכורים לקודש בריך הוא, מכל אומין דעתמא, הדא הוא דכתיב, (ירמיה ב) קדש ישראל ליזוד וגו'. ובгин דא אתמר בהון, (שמות כג) תביא בית יהוה אליה. ובгин דא אומין עובדי כוכבים ומזרות, דאתמר בהון (ישעה ט) ויאכלו את ישראל בכל פה. יאשמו רעה תא אליהם.

אוף הבי ו' דכליל שית ספראן, ואיהו בן י"ד, אתקרוי

בכ"ר. וכל ענפין דגְּפָקִין מֵגַּיה דְּבָהוֹן רָאשִׁין, כְּגֻוְנָא דָא אֲתָקְרִיאוּ בְּפּוּרִים. ו' אִיהוּ נְהָר, מַאֲינָנוּ בְּפּוּרִים עַלְאַיִן, וְתָהָוּ נְהָר נְפִיק מְעַדְן. וְדָא אִיהוּ דָאָרִיְתָא תְּלִיאָה בֵּיה. וּכְדָבֶר נְפִיק נְפְקִי כָּל רְזִין דָאָרִיְתָא, וּבְגִין דָאִיהוּ אַילְנָא דְּחִיִּי אָרִיְתָא, הַדָּא הוּא (ב"א חַדָּא הַיָּא) דְּבָתִיב, (משלו ג) עַז חַיִים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּה. וּפְקִידִין דִּילָה דְּמִין לְאִיבָא פָּרִי דָאַילְבִּין, אַצְטְרִיכוּ לְאִיתָה.

אמֶר רְעִיא מַהְיָמָנָא וְאֵי תִּמְרוֹן אַמְאֵי בְּפּוּרִים, דְּלָהוֹן אֲתָקְרִיאוּ מְגַחָה חֲדָשָה, מְשִׁית יְרֵחַיִן לְשִׁית יְרֵחַיִן. וּמְבָר נְשָׁדָא תִּמְרֵר בֵּיה (דברים כ) כִּי הָאָדָם עַז הַשְּׁדָה לְתַשְׁעַ יְרֵחַיִן, או לְשַׁבָּעָה. וּבְעִירָא אֹוָף הַכִּי, (וַיָּקָרָא כב) שְׁבָעַת יְמִים יְהִי תְּחִת אָמוֹן וּמִום הַשְּׁמִינִי וְהַלְאָה יְרֵצָה לְקָרְבָּן אֲשֶׁה לְיְהֹוָה, לְקָרְבָּא קָרְבָּנָא קָדָם יי''. וּעוֹד סְפִירָאן, בְּהָוֹן שֵׁם יְהֹוָה, וְכָל בְּנֵיִן דִּילָה, אַמְאֵי אֲתָקְרִיאוּ בְּשֵׁם חַיּוֹן.

אֵלָא מִנְחָה חֲדַשָּׁה בָּאָרֶחֶת רֹזֵא, דָא שְׁכִינַתָּא. מִשְׁית
יְרֻחִין לְשִׁית יְרֻחִין, אִינְוֹן שִׁית סְפִירָאן,
דָא תְּקִרְיאָו שְׁבִים קְדֻמּוֹנִיות לְבָרִיאָת עַלְמָא, דָא אִינְוֹן
שִׁיתָא אַלְפִי שְׁנִין הוּא עַלְמָא, מִסְטְּרָא דָא יְמָא עַלְאָה.
וּמִסְטְּרָא דָא יְמָא תְּפָתָה, אַתְּקִרְיאָו יְרֻחִין. וּבְגִין דְקָדְמוֹ
לְעַלְמָא, וּכְלַ בְּרִין, אַתְּקִרְיאָו בְּכוּרִים.

וּשְׁכִינַתָּא מִנְחָה חֲדַשָּׁה, מִסְטְּרָא דְחִיה, דָא תָּמַר בָּה
(יחזקאל א) וּדְמוֹת פְּנֵיהם פְּנֵי אָדָם. וְאֵינוֹ תְּשֻׁעָה
לְחַשְׁבּוֹן זָעִיר דְחַנוֹךְ. אֵינוֹ בָּר נְשָׁה (דף נהג ע"ב) דָא תִּיְלִיד
לְתְּשֻׁעָה יְרֻחִין דְעוֹבָרָא, דָא יְהִי עַשְׂרָה. וּבְדָא כְּלִיל
מְפָלָהוּ, וְאַתְּקִרְיאָ בָּן בּוֹכָרָא, עַל שֵׁם אֹתָה בְּרִית, דָא יְהִי
י', טְפָה קְדָמָה דָא תִּמְשַׁךְ מִפְּיה זְרוּעַ יוֹרָה בְּחַזְן. דָא יְהִי
ו', וְאֵינוֹ י', סְלִיק עַל ו', כְּאַבָּא דְסְלִיק עַל עַנְפָא
דָא יְלָנָא.

וְאֵף עַל גַּב דְכַמָּה עַנְפֵין אֵית בָּאַיְלָנָא, וּכְמָה תְּאַנְיִם
עַל יְהִיָּה, אִינְוֹן דָא קְדִימָיו בְקָדְמִיתָא, אַתְּקִרְיאָו
בְּפָנָרִים. אַלְיָן אִינְוֹן רִישֵׁין דְכָלָהוּ. בְּגַוּנָא דְלָהּוּן אָתָמָר
(תהלים כד) שָׂאו שָׁעָרִים רְאִשֵּׁיכֶם. (ישועה מ) שָׂאו מְרוּם עִינֵיכֶם
וְרָאוּ מֵי בָּרָא אֱלֹהָה. (במדבר א) שָׂאו אֶת רָאשׁ כָּל עַדְתָּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

שָׂאו שָׁעָרִים רְאִשֵּׁיכֶם. שָׁעָרִים אַלְיָן, אִינְוֹן חִמְשִׁין

תרעין דבינה. דאייה מתייבתא דלעילא. ושאו פתיחי עולם, דמתיבתא תתאה, דכל מאן דאשتدל באורייתא לסתוֹף מתבשא. הָרָא הוּא דכתיב, (משלו ל) אם נבלת בהתבשא. ואוקמוּה מארִי מתבניתין, כל המנбел עצמו על דברי תורה, לסתוֹף מתבשא, ויבא מלך הכבוד, ולית בבוד אלא תורה.

מהכא, מאן דיליף אורייתא דאתקריאת כבוד, אקרי מלך. ולא תימא בההוא עלמא דאתי ולא יתיר, אלא מלך בתרין עלמין, בד'וֹקְנָא דמאריה. וגבין דא כפول פסוקא תרין זמגין, חד מי זה מלך הכבוד. תניננא מי הוא זה מלך הכבוד. שאו שעירים ראשיכם, Mai רישייכם תרין זמגין. איבון חיוֹן דמרכבתא עלאת, וחיוֹן דמרכבתא תתאה. ובחוורא קדמאה (ע"ב רעייא מהימנא).

רעדיה מהימנא
אמר רעדיה מהימנא, מלין אלין, כמה סתימין אינון, למאן דלא ידע, ונליין למאן דידע בהו. ורקאי ההוא צפרא איהו שכינתא. קו דיליה, דא בי מקדשא. וישראל אינון אפרוחין, דאימא יתבא עליהו. הָרָא הוּא דכתיב, (דברים כב) ויהם

רבי שמעון פתח קרא
ו אמר, שאו שעירים ראשיכם וגוז. האי קרא אוקמוּה ואתמר. אבל שאו שעירים ראשיכם, אלין איבון תרעין עלאלין, תרעין דסקלתוֹ עלה. ואיבון חמישין תרעין. ראשיכם,

רֹצֶחֶת עַל הָאָפְרוֹחִים,
וְאַיּוֹן מְאֵרִי מִשְׁנָה, דְּפָרָחִין
בְּפֻקּוֹדִין דִּילָה. או בְּיצִים,
אַיּוֹן מְאֵרִי מִקְרָא.

וּבְזֶמֶן דְּחַבוּ יִשְׂרָאֵל,
וְאַתְּחַרֵּיב בַּי
מִקְדָּשָׁא, מָה בְּתִיב. שְׁלַח
תְּשַׁלֵּח אֶת הָאָמֵן, הָרָא הוּא
דְּכַתִּיב, (ישעיה ט) וּבְפִשְׁעֵיכֶם
שְׁלַחָה אֶמְכָבָם. וְאַיּוֹן מְאֵרִי
שִׁתָּא סְדָרִי מִשְׁנָה בְּתִיב
בְּהָנוֹ, וְאַתְּ הַבְּנִים תַּקְחֵלָה.
דְּאַיּוֹן שִׁית, מִסְטָרָא דְּשִׁית
בְּנִין דְּתַחֲוֹת אִימָּא עַלְּאָה,
דְּאַיּוֹן בְּשִׁית תִּبְינָה
דְּקָרִיאָת שְׁמָע. או בְּשִׁית
סְדָרִי מִשְׁנָה, אַחֲרֵי הַמְּרַבָּה
וְאַחֲרֵי הַמְּמֻעֵיט וּבְלִבְדֵּי
שִׁבְיוֹן לְבּוֹ לְשָׁמִים. וּקְשָׁרֵין
לוֹן בְּקָשְׁרֵין דְּתַפְּלֵין, עַל
רִישָׁא וְעַל דְּרוֹעָא.

וּבְמַאי נְטָלֵין בְּנִין בְּכַמָּה
צְפָצּוֹבֵין דְּקָלֵין
דְּקָרִיאָת שְׁמָע. וּלְבַתָּר
לְחַשֵּׁין בְּלִחְיָשָׁו בְּצַלּוֹתָא

אַיּוֹן רָאשִׁים מִן אַיּוֹן.
אֶלָּא, כֹּל חַד וְחַד, אִית לִיה
רִישָׁא לְאַתְּפְשַׁטָּא וְלִמְיעָל
דָּא בְּדָא, וְלֹאכְלָלָא דָא
בְּדָא.

אַשְׁכְּחָנָא בְּסֶפֶר דְּחַנוֹךְ,
שָׁאוֹ שְׁעָרִים,
אַלְיָן אַיּוֹן תְּרֵעַין דְּלַתְּתָא
מִאַבְּהָן, וְאַיּוֹן תְּלַתָּא
בְּתְּרָאֵין. רָאשִׁיכֶם: אַלְיָן
אַיּוֹן רָאשִׁי אַלְפִּי יִשְׂרָאֵל,
וְאַיּוֹן אַבְּהָן עַלְּאָי, וְאַיּוֹן
רָאשִׁין דְּאַיּוֹן תְּרֵעַין. וּבְגִין
אַלְיָן דְּאַיּוֹן אָוֹפְגִּים, דְּסַחְרָן
וּגְטָלִין לוֹן עַל כַּתְּפִיָּה,
אָמְרִי שָׁאוֹ שְׁעָרִים
רָאשִׁיכֶם, שָׁאוֹ לִמְאָן.
לְרָאשִׁיכֶם. דְּאַיּוֹן רָאשִׁין
עַלְּיִיכָּו, וּשְׁלַטְנִין עַלְּיִיכָּו.
וְהַגְּשָׁאוֹ פְּתִיחָי עַולְמָם. אַלְיָן
אַמְּהָן וְאַרְבָּע אַיּוֹן דְּלַתְּתָא.

דְּחַשָּׁאִי, לְגַבֵּי אִיפָּא
וּבְרַתָּא, וְאַינְנוּ הַהֲ, וְנַחֲתִין
לְגַבֵּיהַ וַיְ, בְּקָשֶׁר דִּילִיהַ
דְּאַיְהוֹ יוֹדָ. וְשְׂרִיאַ הַ
עַלְאָה, עַל וַיְ, תְּפָלִין עַל
רִישְׁיָהַ הַזְּעִירָא, נַחַת לְגַבֵּי
יַיְ, דְּאַיְהוֹ קָשֶׁר דַּהֲ עַלְאָה,
עַל רָאֵשׁ וַיְ, וְאַיְהוֹ וַיְ, קָשֶׁר
עַמָּה בְּהַיְדָ בְּהַהָּ.

וּבְנִין דָא, אַפְרוֹחִים מִסְטָרָא
דָאָת וַיְ, בְּלִיל וַיְ סְדָרִי
מְשֻׁנָּה. אוֹ בִּיצִים, אַלְיָן.
מְאֵרִי מִקְרָא, דָאָתָמָר
עַלְיִיהַ, בְּנֵה שְׁנִים לְמִקְרָא,
וְרָא הַיְ. בְּנִין מִסְטָרָא דְבָנָה.
יַיְהָ, אַלְיָן מְאֵרִי קְבָלָה.
עַלְיִיהַו אָתָמָר (דברים כב) לֹא
תָקַח הַאָם עַל הַבְּנִים.

וּמְאֵרִי קְבָלָה, אַינְנוּ מְאֵרִי
תְּלִמוד. וְאָתָמָר
עַלְיִיהַ, (דברים ו) וְשְׁנִינָתָם.
וְאָוקְמָהָ מְאֵרִי מִתְגִּנָּתִין, אֶל
תְּקָרֵי וְשְׁנִינָתָם, אֶלְאָ
וְשְׁלִשְׁתָּם, דְּאַינְנוּ שְׁלִישָׁ
בְּמִקְרָא, שְׁלִישָׁ בְּמְשֻׁנָּה,

וַיְבָא מֶלֶךְ הַכְּבָוד, דָא
מֶלֶכָא עַלְאָה
דְּכָלָא, דְּאַיְהוֹ מֶלֶךְ מִהְהוֹא
פְּבָוד, דְּגַהְיִר לְסִיחָרָא, וּמְאָן
אַיְהָ. יַיְ צְבָאוֹת. וַיְבָא, לְאָן
אַתָּר. לְמִיעָל אָוָרִיִּתָּא
בְּאַרְוָנָא, בְּחַבּוֹרָא חֲדָא,
פְּדָקָא יִאות. וּבְיָוָן דְּהָאִי
עַל לְאַתְּרִיהָ, כְּדָיִן
אָוָרִיִּתָּא עַל בְּאַרְוָנָא.
וְאַתְּחָבֵר חַבּוֹרָא חֲדָא,
אָוָרִיִּתָּא עַלְאָה, בְּאָוָרִיִּתָּא
(דף רנ"ד ע"א) דְּבָעֵל פָּה, מִתְּחַבְּרוֹ
לְפִרְשָׁא מִילִין סְתִימִין.
אִימָתִי. בְּשְׁבוּזָותֵיכֶם.

לְמִגְיָינָא

דָאָתָוָן מוֹגִינָן. דְּבָכָל שְׁעַתָּא
דִּיְשָׁרָאֵל עַבְדָיִן חַוְשָׁבָנִין
לִירְחִין וּזְמִגִּין, קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ
הַוָּא אָתָקִין תִּיבָּה גּוֹ אַיְפָוּן
רְקִיעִין, וְאַעֲבָר כְּרוֹזָא, הָא

שליש בתלמוד. ורוא
המלה, (דברים כב) כי יקראה קו
צפור לפניך בדרך, במארי
מקרא. (שמות כה) ועשית
מנורת זהב טהור. הא
אוקמו, ועשית מנורת,
בל. זהב, פרט. מקשה,
בל. ובטה מקראין מארי
מתניתין, אינון מרביין
וממעטין, בגון ריבת ומיעט.
אוף הבי, מרביין, אל תקרי
מה. אלא מה.

אוף הבי, אל תקרי ושננתם,
אל ואלה ושלשות.
ודרישין מגיה, שליש
במקרא, שליש במשנה,
שליש בתלמוד. בראיתא
בקדושים. אוף הבי, (במדבר ז)
ביום בלת משה, בלא
הראשון ביתה. אי תימא
דרישין לון מהונ. כיצד
MAILFA ביתא, ולא מעצמן
האינון לית לון בראשו,
לאוספה, ולא למגרע אותה
מגיה, (dehyia ו') או לאחלפה

בני לחתא, קדשו ירחא,
קדשו זמנה, אתקדשו כלכו
לעלילא. ועבד לכל חיל
ובבשמייא, דמתקדשיין פחדא
בעמָא קדישא, וכלהו בטרי
פחדא, גטרא חדא, ועל
דא בשבעותיכם, למניגנא
דאTON מוגין אינון שבע
שבותות.

וכדין משיך קודשא בריך
הוא, משיכו דשבוע
דרגין לחתא, בהחנא דרגא
דא חד ביה, באיבון שבע
שבותות. (ס"א באיבון שבע שבותות. ובדין
משיך קודשא בריך הוא, משיכו דשבוע דרגין
دلעילא, בהחנא דרגא למתא דאתחד
באיבון שבע שבותות). ואי תימא,
והא שיתה איבון ולא יתיר.
אלא כדי אין אםא יתבא על
אפרוחין, ואשתכתה רביעא
עליהו. ואנו מפרחין לה,
ונטליין איבון שית בגין.

את דא באאת אחרא. הא
בתייב בלוט מלא
באורייתא. מאן יהיב לוֹן
רשות למגרא אוט מגניה,
דהוא ו', הא לא אית הא
מלה דאתחליף באלאפה
ביתא. אלא על אלין תיבין
חפרין, האינון מלאים.
ומלאים, דאיינון חפרים. ועל
כל פירושין דיבליין למאבד
לקשṭṭא בלה בתבשיטין
דילח, קודשא בריך הוּא
מני למאבד, כמה היימרין,
ולמהוי מאמין לוֹן, הדא הוּא
דכתיב, (דברים יז) על פי
התורה אשר יורוך.
לאומן דחתך מאני לבושין
דמלבורה, ועבד
מנחון חתיכון סגיאין, איינון
הידעין אתרין דחפרין אלין
חתיכות, או אלין
דמשתארים, איינון מתקניין
איינון לבושין, ושווין איינון
חתיכות האתוספן, באתר
דמעיטין, וחתיכות האינון

בָּהָאִי דְּרַגָּא דְּלַתְתָּא,
לְקִיְמָא דְכַתִּיב, (דברים כב)
שְׁלֵחַ תְּשִׁלֵּחַ אֶת הָאָם וְאֶת
הַבְּנִים וְגַוּ.
רַב הַמְנוֹנָא סְבָא אָמָר,
בָּהָאִי יוֹמָא, לֹא נְטַלֵּין
יִשְׂרָאֵל אֲלֹא חַמְשָׁ בְּנֵין,
וְאַיִבּוֹן חַמְשָׁ חִוְמָשִׁי תּוֹרָה.
וְאֵי תִּמְאָ שִׁית אַיִבּוֹן. אֲלֹא
שְׁבֻעָ אַיִבּוֹן, בְּחֵד צְפֹרָא
דְאָשְׁכָחַת בֵּין גַּדְפָּהָא
דְאִימָא. וַיִּשְׂרָאֵל, יָדַעַי
לְמִיצְדָּצִיד טָבָא, רְבָא
וַיַּקְרֵא. מָה עֲבֵדִי. מַפְקִי
מִתְחֹות גַּדְפָּהָא דְאַמְּהָא,
הַהוּא צְפֹרָא, בְּלָחִישׁוֹ
דְפּוֹמָא מְלַחְשָׂוֹ לְגַבְתָּה,
לְחִישׁוֹ בְּתֵר לְחִישׁוֹ.
וְהַהוּא צְפֹרָא דְחִישׁוֹ (ס"א)
דְרַחִים) לְאַיִבּוֹן
לְחִישׁוֹ, וְלְאַיִבּוֹן קָלִין, דָקָא

מעטין, מוסףין עליהו, והאי והוא על פי התורה אשר יורוך. ואיל תימא, אי בך הוא, מי איהו דלומני טען חד מניניהו, ומי מא הררי بي. אלא עד ריעברי הזראה מה היא מלחה דחולקין עלה, יכול הוא דאקשין עלה, למימר הררי بي. דלא כל מפרקתי תשיטין דבללה, ידען בחתיכות לאן אז איזו, עד דיהא פסק על בורייה, פרוקין דהלוות על בורייהון.

מנורה, שבע בוציגין דיליה,
(אסתר ב) את שבע הנערות הראיות לחתה לה מבית המלך. לךבל שני'ן דתלתן ראשין דתפליין. הארבע ראשין דתפליין. ואינון לךבל ז' ברקאנן דקריאת שמע, ואינון בשחר מברך שתים לפניה ואחת לאחריה, ובערב

מלחשין לגבה. ואף על גב דאייהי תהות גדיי אמה, זקיף רישא ואסתכלת לגבי ההוא לחשו דקלא, ופרחת לגבייה, ונפקת מתחות גדרה דאימא. כיון דישראל נטלי לה, אתקיפו בה, ולחשין לה, וקשרין לה בקשרו דלא תפרא ותזיל. מיד נטלי לה ישראל בההוא קשורא, ואיהי בעאת למפרח ולמייזל, ולא יכולת למיזל לה.

ובעוד היה קשרא בידיה, איבון מלחשין בקהליהון, ואיהי מצפפא בהדייהו, (דף ו' נ"ד ע"ב) ופרחת לעילא, ונחתת. וכל איבון בגין דתחות גדיי אמהון, כיון דשם עי ההוא צפפא דאתהון, ולחשו

מברך שתים לפניה ושתים לאחריה. לבהר, בהנא רבא בעבורה, דמשמש בכני מוץוה, פעמוני ורמוני, אינון קשורי וחוליין יציע תפילין, מתמן ואילך (שםות לו) ועשית מזבח מקטר קטרת. פתח רעיא מהימנא, (ד"א רבי שמעון) ואמר, כתיב בפרשタ דא, והקרבתם אשה עולה לוי. ואוקמה, העולה לאשימים. ובגין כה סמך עולה לאשה. ועוד אוקמה, דלית עולה אתייא אלא על הרהור הלב. וראי, כל קרבני לא אתיין, אלא לבפרא. כל קרבנא וקרבנא, על כל אברין דבר נש, בפום ההוא חטא דההוא אבר. על טפין דמוחא, (שםות יב) עוגנות מצות כי לא חמץ. אי זוריק טפין קדרמאיין, קדם דאחיםינו, באתר דלאו דיליה. ועל אלין דאחיםינו, זוריק לוֹן

דההוא קלא, מיד נפקי מתחות גדרה דאמנון, ופרחי לגבי ההוא צפורה, וישראל נטלי לוֹן, ואחדי בהו. ואל מליא ההוא צפורה דקא אחדי בקדמיתא, איפון לא פרחי לגבייהו לעלמיין, ולא יבלין לאחדא בהו. היה צדין צידה דהאי צפרא קדיישא. מתקנוין לקמא מיכלא יקירה בחדווה, וכל עבוגין, ועאלין לבי בנטתא ולבי מדרשא, ומצפצפן לגבה בקהל לחישו בדקא יאות. ואיהי דמתמרא תחות גדרה דאימא, זקפת רישא, וחמתה פתורין מתקנו, וצפצופין לגבה בדקא יאות. נפקת ופרחת לגבייהו כמה דאטמר, ובה אחדין כל איגון בגין.